

להתגלוות זו של ה' במה פנים: אש וענן ובבוד ה', שהוא אולי מבטא שני

אש עזר וגבוד

ପାଦବୀ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାକୁ ନାହିଁ ।

גָּמָעַת גְּלִילֵי

תנ"ך אונליין

כאשר אנו עוסקים מתחזקדו של הפרט – האדם היריד, למתקידו של החיבור – כל ישראל, אנו מביבניהם שיש עקרות עיקריות המשלימות זה זה, צורכיות לצאה אל הארץ בעם ישראל, והם – מלבות לאומית ומקדש רוחני, כאשר השגיה היא נשמהה ועצמיותה של האשנה:

מתקבלי עמל אמת הנקראים בקי' סימטו של שפטם בפרשנה פרשут פקו"ר, ליפויו של ספר בראשთ, הקובל הבהיר לדי בטוי בפזורה הנוגרת בשנייהם – "פרקורי המשען" שבבספר שמות, וஸורת הגאותה של יוסוף לאחיו – ".ויאלויקים קיד יפקוד אתבם שבספר בראשית.

הפקידת הלאומית, כפי שהתגלתה בפעם הראשונה – ביציאת מצרים, بدون להירות לאומית בארץ-ישראל והקמת מלכויות – מדינה, כפי שהוט甫עה בהחילה בימי של יהושע בן נון עד השלמה בימי של דוד המלך.

הפקידת ההורנית, כפי שהתגלתה בפעם הראשונה באופן קדוע ומתחרם בעבורו המשכון בדורות, עיר שדגישה למשכנונה הקבוצה בהקמת המקדש בירושלים על-ידי שלמה המלך.

חומרה בראשה מטבחים בירידה למצרים, בו מתחילה גלותם של ישראל, באשר ההפקר הלאומי שלהם אינו יוצא אל הפלוגה – הוא ענקר, חסר במצויותו, אָדָם במשן' הטעון בסופו – פקרוד אליקים אתכמם", דהיינו – חפקוד אליקים יושבם לאו"י-ישראל והעמה רוחנית ביציאת מצרים המהוורת בסטר שמות עדר הגעתכם לאו"י-ישראל והריבונות בהקמת מידנה עליה.

גם הומש שמות מוסתים בביבלי המשכון והשורא התשכינה, אך עבורת ההקרברנות, שהייא פקודה,

מחי המש
ומסר יש
מהר בז
העיכוב:

מהי המשמעות של דמיון הקמת המושק לוחדש שנולד בו יערק ? אין השיבות
ומסר יש בדבר זה ? לצורך קד ושוב להתבונן בילדותם של יצחק.

"חוֹרֵשׁ שְׂנוּלָד בַּי יִצְחָק אֲבִינָן"

מִזְבֵּחַ וְלִבְנָה

רכבת
מקררי GL, GR, GR Q, 1

ଗୁରୁତ୍ବ ଉଚ୍ଚକାଳୀ ପ୍ରଦେଶ ଦେଖି କଥାମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଖି ନିର୍ମାଣ କରିଲୁ କଥାମଧ୍ୟ (କଥାମଧ୍ୟ ଏହି କଥାମଧ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟ
କଥାମଧ୍ୟ ଦେଖିଲୁ ଏହିକଥାମଧ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟ

ગાંધીજી, ગાંધી

ט'ז

ט' ט' ט' ט' ט'

卷之三

תְּתִלְיָה

השכינה בו, והתמה דוחוקה בסאש החורש ובין – ביום הדולות של מלחמת יוון המוסוג לחשובותם של מלאה, כפי שבא לידי ביטוי בהשתתפותם בפועל בהקברן?

卷之三

המורה על היקישור הדගול של הילגינה באפ' כל יציר נברא". (ע"ז א"ה ש"ב ב-טט).
ונשמה עדינה וויהנית עלייגינה באפ' כל יציר נברא".
ממוד המקיים - "ההוניך בקרבו כל רזי עולם מים, כל יהונסיה
בגיליה ובஹוטיה השרוגות, בrhoתונות הינויה עליינה ובכל הרד מסריזהה,
ויהויס הכל אל נשמה ישראל הובלות כל המרקייע למרומי כל'" (ע"ז א"ה טט).
וממד האדם - יעדhook המבטע את מידת הדין והאמת האלוקית בעומק סתרתנה,
- "הטהבעיות האומניות של ההכונה הנפשית של דאותמה, החחדות בגויה בכל
פרטיה היא באמת מידתו של ירעעה בכל אורוה של הסדר הדורות
איין ותנות, ולא הכרה היונית על-פי סימנים ומעשים (חיזנינים), כי אם מה

שְׁלֹחַ נָנוּ בְּהִבְרָךְ עַזְּהַעֲלִירָן. (עין א'יה שבת ב' ט, קמ'ר; קלט).

מכאן מובנה השובתם של היליצנים דורקן ביום הראשון ניסן, כי הרוא הילץן בעומק האישיות הרויאלית. הילץן

הוּא אֶתְנָה מִתְבֹּנֵן בְּמַעֲיוֹת הַמִּשְׁתְּקֹפֶת בְּעִינֵי הַחַיִּים עַל-פִּי הוֹשֵׁן וּרְגַשְׁתָּוֹתָן. הַוָּא אֶתְנָה מִסְגָּל לְחוּדָה לְעֻומָּק הַמְּהוֹת, לְסִגְלָה שְׁבָמַצְיאוֹת. עַל-כֵּן חִבּוֹר מִשְׁלָשָׁה, בֵּין

רִים האמת, לביין היקמת המשקן הרא המקיים בו מתגללה סגולות עליונות זו, ליבין נס הדרור של יצחק – הסגנון הדගל של עם ישראל במסכתה שבת (עמ),

הנזכר בדור השלישי של המהרות הפנימיות שבעל המהרות הומכית יבנה בכווריה בשם ה' אל עולם, והוא שאלת מחלוקת מוקדמת בין הוגנאים לא-הוגנאים.

הציוויליזציה האנגלית להקים את המשקון דוגא בימי – ראש החדש ניסן, בוגמר בפרטשנגן גטראדט, א"ז: "ויריבר ה' אל משחה להארש החודש הראשון באחד לדורש

מחייבים את משכנן אהל מועד", וההמלכה בפועל ביום זה, כאמור (שם ג': י"ז) בחרושי הראשון בשגנית באחד להודש הווקם המשכין", מראה לאורה כהיאור זמן טבני בלבד.

אד' חז"ל שמו לב לך שבנויות המשכן הסתמייה זמן רב לפנֵי ראש הוורב ביטן והירה אפשר להקימו מירך, אך משום מה הקב"ה המתוין וציווה לעכב את הקמחר עד א' ביטן, נאמנו במרדרש תנחותמא (פרק י': "ולכלה מה הווודישים גנומה המשכן ? ר' שמואל בר חממן אמר בשילושה הורדים גנומה מלאכת המשכן – תשרי, מרחשון וכטלו והירה מונה ומפורק טבת שבט ואדר, והעמידו באחד בניסן שענמא' בהודש והארשן באחד להודש תקים את המשכן אל מעוד", ר' חנניא אמר באחד היזח' ר' מפני שהשכנת המשכן מלאכת המשכן לא למלה לה עמד מירך ? נומרה מה הקי"ב לה' לעבר שמתה שנולד ברא יצחחק אבינו, לפ' שבאחד ביטן גולד יצחק. אמר לאוامرין, למל' הנה מלאכת המשכן וגנום הדור מרגנין ומה הרהרין מערב שמהתכם שמהתכם בסמהה. והרי ליעזב הדור מרגנין ומה הרהרין לאוامرין, לאו נגמרת המשכן וניגר עומד מירך ? ולא היה יודעים מה השבנה ועצז' של הקב"ה ר'.

וביתר זוריפיות מוגבאות בשמות רבה (בב,ב) : "...האריו ליצני ירושאל אומירם, אפשר שהשכינה שורה עלי-ידי בך עמרם ? ביוון" שאמור אלוקים למשה שילקיהם המשכן, ההחדרו טענניין אותו ובאיין כל אחד ואחד ממלאבחה (គולל הילענין) שנאמרא יייבנאו

דברי מדורש אל תמותהים מאור לפחות משלשה צדדים:
אות המשכן אל משה".

א. מרוענדותה הלחמה המשכנן דינוקא לראש חורש ניסן, ובו לא עיריך להשרות השכינה בישוא מלמד בכל הגיהנום עם סיום הקמתה?

ב. מה הקשר הרווחי הפנימי בין הקמת המשכן ליצחק אבינו ועירוב המשחה שצ'וותם, חדין, עד כדי רדייתו את הכלל העקרוני האמור אין מערביין שמה

ג. מדרוז התשנוכת תביעות גלגולנה על לישׂין בדור לאי רבתה במורן רצג בהעראת בשעהו?